



בש"פ 1734/18 - מדינת ישראל נגד סיסאי איינאו

בבית המשפט העליון

בש"פ 1734/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: סיסאי איינאו

בקשה להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ח באדר התשע"ח (8.3.2018)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המשיב: עו"ד אורלי פרייזלר

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 9.3.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 16197-09-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, לפי המוקדם.

2. ביום 10.10.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו כתב אישום מתוקן נגד המשיב ושלושה נאשמים נוספים בו מיוחסות למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין, עבירות לפי סעיפים 329(א)(1), 382(א) ו-186(א), בהתאמה, לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, המשיב היה מעורב בקטטה שארעה ביום 22.8.2016 מחוץ למועדון בתל אביב. במהלך הקטטה, תקף



המשיב, יחד עם חברו, שלושה אחרים, בהם קטינה. המשיב דרך על ראשה של הקטינה, אחרי שנדחפה והוטחה בעוצמה אל הרצפה. כמו כן המשיב דקר באמצעות סכין שנשא את אחד מיריביו לקטטה בבטנו ובזרועו וכן דקר את הקטינה בגבה. היריב נזקק לניתוח בהרדמה מלאה ולתפירת פצעיו, והקטינה נזקקה לניתוח אשר במהלכו נכרתה כלייתה הימנית.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. המדינה טענה כי המשיב נקט באלימות קשה שהובילה לתוצאות קשות ביותר.

4. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 10.10.2016 הצדדים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. התסקיר הוגש ביום 14.11.2016. שירות המבחן מצא כי קיימת מסוכנות בינונית להישנות התנהגות אלימה. השירות לא מצא להמליץ על שחרור המשיב למעצר בית בביתו נוכח התרשמותו כי חלופה זו אינה כוללת מערך פיקוחי מתאים, ואינה מותאמת לסיכון הנשקף ממצבו.

5. ביום 15.11.2016 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר משלים בעניינו של המשיב, אשר יעמוד על התאמתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 23.11.2016 הוגש לבית המשפט התסקיר המשלים. שירות המבחן שב וציין כי מערך הפיקוח שהוצע אינו מותאם לסיכון הנשקף מהמשיב ולפיכך לא המליץ לשחרר את המשיב לפיקוח אלקטרוני בביתו.

ביום 28.11.2016 הורה בית המשפט על הגשת תסקיר משלים נוסף בעניינו של המשיב, ככל שיוצעו מפקחים אחרים מטעמו. ביום 5.12.2016 התקבל תסקיר זה, בו שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בביתו, הואיל והתרשם לטובה מהמפקחים המוצעים. ביום 23.1.2017 הסכימו הצדדים, בהמלצת בית המשפט, למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

6. ביום 15.3.2017 הוגשה לבית המשפט בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב במטרה להקל את תנאי מעצרו. ביום 21.3.2017 נעתר בית המשפט לבקשה והורה על הוספת אשתו של המשיב כמפקחת, ועל מתן 4 שעות "התאווורות" כמבוקש על ידי המשיב.

לאחר בקשה זו, המשיב פנה בבקשה נוספת לבית המשפט בה ביקש כי בית המשפט יתיר לו לצאת לעבודה או שיבטל את חובת הפיקוח האנושי על מנת שיתאפשר לאשתו לצאת לעבוד. ביום 6.6.2017 הורה בית המשפט לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב אשר יבחן האם יש מקום להורות על ביטול הפיקוח האלקטרוני. ביום 26.6.2017 התקבל התסקיר, בו המליץ שירות המבחן לבטל את הפיקוח האלקטרוני ואת תנאי מעצר הבית לאורך היום, ולהותיר את תנאי מעצר הבית הלילי, וזאת בשל התפתחות ברמת הסיכון הנשקפת מהמשיב. ביום 2.7.2017 נעתר בית המשפט לבקשה בחלקה, והורה על ביטול הפיקוח האנושי אך תוך הותרת המשיב במעצר בפיקוח האלקטרוני.

7. על החלטה זו הגישו שני הצדדים עררים לבית משפט זה. בערר המדינה נטען כי לבית המשפט אין סמכות



להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא שמתלווה לכך פיקוח אנושי. בערר המשיב נטען כי היה על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, ולהורות על ביטול מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני.

עררים אלה נידונו במאוחד בבית משפט זה בהרכב שלושה, וביום 17.8.2017 ניתנה החלטה בעררים בה נדחה ערר המשיב והתקבל ערר המדינה תוך שנקבע כי בית משפט אינו מוסמך להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא פיקוח אנושי (בש"פ 5364/17, בש"פ 5529/17 מדינת ישראל נ' איינאו). עם זאת, בסמוך קודם למתן ההחלטה בעררים נמסרה לבית המשפט הודעת המדינה לפיה מספר ימים קודם לכן, ביום 9.8.2017, הורה בית משפט קמא, לפי בקשת המדינה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריא, וזאת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בגין תקיפת אשתו תוך כדי שהמשיב צורך אלכוהול, בניגוד לדברים שמסר לשירות המבחן.

8. משחלפו תשעת חודשים מיום מעצרו של המשיב, הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרו ב- 90 ימים או עד למתן פסק הדין בתיק העיקרי. ביום 7.9.2017 האריך בית משפט זה את מעצרו של המשיב ב-90 יום, החל מיום 10.9.2017. בית המשפט ציין כי לצד העובדה שההחלטה לעצור את המשיב מאחורי סורג ובריא ניתנה בסמוך להחלטה זו ולא הוגש עליה כל ערר, המשיב במו ידיו שינה את מצבו, וזאת לאור עבירת התקיפה שביצע באשתו (בש"פ 6783/17). ביום 3.12.2017 הוארך שוב מעצר המשיב ב-90 ימים, החל מיום 9.12.2017. בית המשפט ציין כי נקודת האיזון בין ההגנה על זכויות המשיב לבין השמירה על אינטרס הציבור לא השתנתה במידה המצדיקה את שחרורו לחלופת מעצר (בש"פ 9081/17).

9. כעת מונחת לפני כאמור בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים נוספים, במסגרתה טוענת המדינה כי המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום מעידים על מסוכנותו הרבה לציבור. כמו כן, המשיב הפר בעבר את תנאי שחרורו ועקב כך הועבר ממעצר בפיקוח אלקטרוני למעצר מאחורי סורג ובריא. צוין כי בגין מעשה התקיפה של אשתו, אשר שמשה גם כמפקחת על מעצרו, הוגש נגד המשיב כתב אישום. על כן, נטען, נוכח מסוכנותו וחוסר היכולת לתת בו אמון, אין לאפשר למשיב חלופת מעצר. כן ציינה המדינה כי נכון למועד הבקשה, פרשת התביעה הסתיימה ופרשת ההגנה נמצאת בעיצומה.

10. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה שפורטו לעיל. בהשלמה לדברים שם צוין כי ביום 6.3.2018 התקיימה ישיבת הוכחות וישיבה נוספת קבועה ליום 15.4.2018 בה צפויה להסתיים פרשת ההגנה. בית המשפט קבע גם מועדים להגשת סיכומים בכתב, וביום 22.5.2018 יישמעו הסיכומים בע"פ ובכך תסתיים שמיעת התיק לקראת מתן פסק הדין. לטענת המדינה, ההליך מצוי בשלב לקראת סיומו כאשר כל המועדים הנ"ל הם במסגרת תקופת הארכה המבוקשת, ונוכח זאת ולאור המסוכנות הברורה של המשיב, יש להיענות לבקשה להארכת מעצרו. לבסוף צוין כי משפטם של הנאשמים האחרים בפרשה כבר הסתיים, ולאור העונשים שנגזרו על יתר המעורבים המשיב צפוי לעונש מאסר ממשי ככל שיורשע.

באת כוח המשיב התנגדה לבקשה. לטענתה, האירוע מושא כתב האישום היה אירוע ספונטני לא מתוכנן, וכי מאז חלפה תקופה משמעותית של כשנה וחצי. נטען כי גם התביעה הסכימה בזמנו שהמשיב לא ישהה במעצר מאחורי סורג ובריא, ואין באירוע התקיפה של אשתו - בגינו הוגש כתב אישום בגין "תקיפה סתם", שהיא עבירה קלה - כדי להצדיק את מעצרו. כן נטען כי מדובר בהארכה שלישית, ואף שההליך העיקרי מצוי לקראת סיום, מתן פסק הדין יאריך להערכתה זמן לא קצר, דבר המטה את נקודת האיזון לכיוון חלופת מעצר. לענין זה נטען כי בידי המשיב להציע כיום



חלופה מתאימה אחרת מזו הקודמת. לבסוף נטען כי למשיב בעיות בריאות ותנאי המעצר מסכנים את בריאותו יותר מעצור רגיל. בתגובה לטענה לגבי מצב בריאותו של המשיב ציינה באת כוח המדינה כי סוגיה זו נבחנה מול השב"ס על ידי בית המשפט בהליך הארכת המעצר הקודם בבש"פ 9081/17.

דיון והכרעה

11. לאחר בחינה אני סבור כי יש להיענות לבקשת המדינה.

12. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם (בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016); בש"פ 120/17 מדינת ישראל נ' חסארמה (8.1.2017)).

13. בענייננו, מלכתחילה חומרת המעשים המיוחסים למשיב ותוצאותיהם הקשות יש בהן כדי לבסס מסוכנות ממשית מצדו, ולפיכך מעצרו בפיקוח אלקטרוני, חלף מעצר מאחורי סורג ובריח, לא היה מובן מאליו כלל. והנה למרות הנכונות של בית המשפט לבחון שוב ושוב כל דרך אפשרית להימנע ממעצר המשיב ולהקל על המגבלות שהוטלו עליו, המשיב, במו ידיו, הפר את האמון שניתן בו ותקף את אשתו, ששימשה מפקחת-משמורנית על תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אגב שתיית אלכוהול. אינו מקובל עלי ניסיון באת כוח המשיב להקל ראש במעשהו זה של המשיב כעבירה קלת ערך. יש לייחס חומרה לכל תקיפה אלימה, ובוודאי לתקיפת בת זוג, ובמיוחד שמדובר בענייננו בתקיפת מי שהוטל עליה לפקח על תנאי מעצרו. מסוכנות אינה נבחנת רק לפי סעיף העבירה, אך מכל מקום, המשיב מואשם בכתב האישום מושא ההליך הנדון בעבירות חמורות ובמעשים קשים, שגם גרמו לתוצאות קשות, ומעשיו אלה בהצטברם למעשה התקיפה של אשתו כאשר הוא נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, מצביעים על מסוכנות ממשית המצדיקה את המשך מעצרו.

14. לכך יש להוסיף כי ההליך העיקרי מצוי "בישורת אחרונה" ויש כבר מתווה ולוח זמנים ברור לסיום שמיעת התיק בתוך מסגרת תקופת ההארכה המבוקשת.

15. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 9.3.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 16197-09-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א באדר התשע"ח (8.3.2018).

ש ו פ ט